ROZSUDOK SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU
(druhá komora)
z 2. apríla 2009 *

„Verejná služba — Úradníci — Prijímanie — Výber konania — Vedúci zastúpenia — Voľné pracovné miesto — Dočasné preloženie v záujme služby — Nedostatok právomoci — Pôsobnosť konania o dočasnom preložení“

Vo veci F-128/07,

ktorej predmetom je žaloba podaná podľa článku 236 ES a článku 152 AE,

Andreas Menidiatis, úradník Komisie Európskych spoločenstiev, bydliskom v Rhode-Saint-Genèse (Belgicko), v zastúpení: S. A. Pappas, advokát,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Berscheid a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: francúzština.

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU (druhá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia H. Kreppel a S. Van Raepenbusch (spravodajca),

tajomník: R. Schiano, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. októbra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhom podaným do kancelárie Súdu pre verejnú službu faxom 31. októbra 2007 (podanie originálu sa uskutočnilo 7. novembra 2007) pán Menidiatis navrhuje zrušiť rozhodnutie z 21. decembra 2006, ktorým bola zamietnutá jeho kandidatúra na voľné pracovné miesto vedúceho zastúpenia Komisie Európskych spoločenstiev v Aténach (Grécko) a ktorým bol na toto pracovné miesto vymenovaný pán P.

Právny rámec

Dočasné preloženie v záujme služby

2 V zmysle článku 35 Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev (ďalej len „služobný poriadok“):

„Úradníkom sa prideľuje jedno z nasledujúcich administratívnych postavení:

a) aktívny služobný pomer;

b) dočasné preloženie;

c) pracovné voľno z osobných dôvodov;

d) postavenie mimo činnej služby;

e) pracovné voľno na vojenskú službu;

f) rodičovská dovolenka alebo rodinná dovolenka.“

3 V článku 36 služobného poriadku sa stanovuje:

„Úradník v aktívnom služobnom pomere je úradník, ktorý plní povinnosti spojené s pracovným miestom, na ktoré bol vymenovaný alebo dočasne pridelený za podmienok obsiahnutých v hlave IV.“

4 V článku 37 prvom odseku služobného poriadku sa stanovuje:

„Dočasne preložený úradník je úradník v trvalom služobnom pomere, ktorý na základe rozhodnutia menovacieho orgánu:

a) dostal v záujme služby príkaz:

— aby dočasne pôsobil na pracovnom mieste mimo svojho orgánu

— alebo

— aby dočasne pomáhal osobe, ktorá zastáva funkciu, ustanovenú v zmluvách, alebo volenému predsedovi jednej z inštitúcií alebo orgánov spoločenstiev alebo jedného z politických zoskupení v Európskom parlamente alebo vo Výbore regiónov [Európskej únie] alebo skupine v rámci Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru,

— aby dočasne pôsobil na pracovnom mieste, ktoré je uvedené v zozname miest financovaných z rozpočtových dotácií na výskum a investície a ktoré rozpočtové orgány klasifikovali ako dočasné.

…“

5 Podľa článku 38 služobného poriadku:

„Dočasné preloženie v záujme služby sa spravuje nasledujúcimi pravidlami:

a) o dočasnom preložení rozhodne menovací orgán po vypočutí dotknutého úradníka;

b) obdobie dočasného preloženia určí menovací orgán;

c) vždy po uplynutí šiestich mesiacov dotknutý úradník môže požiadať o ukončenie tohto dočasného preloženia;

d) úradník, ktorý bol dočasne preložený podľa prvej zarážky článku 37 [prvého odseku] písm. a), má nárok na príplatok, ak celková odmena za prácu na mieste, na ktoré bol dočasne preložený, je menšia ako odmena poskytovaná v rámci jeho triedy a stupňa v materskom orgáne; podobne má nárok na náhradu všetkých dodatočných výdavkov spojených s jeho dočasným preložením;

e) úradník, ktorý bol dočasne preložený podľa prvej zarážky [prvého odseku – *neoficiálny preklad*] článku 37 písm. a), naďalej platí príspevky na dôchodok na základe platu za aktívny služobný pomer, vyplácaného v rámci jeho triedy a stupňa v materskom orgáne;

f) dočasne preložený úradník si zachová svoje pracovné miesto, právo na postup na vyšší stupeň a oprávnenosť na povýšenie;

g) po skončení dočasného preloženia bude úradník okamžite znovudosadený na svoje predchádzajúce pracovné miesto."

6 Nakoniec zoznam menovacích orgánov pre zamestnancov odmeňovaných z prevádzkového rozpočtu uvedený v prílohe I rozhodnutia Komisie zo 16. júna 2005, zmeneného a doplneného naposledy rozhodnutím Komisie K (2006) 2318 z 13. júna 2006 o výkone právomocí zverených služobným poriadkom menovaciemu orgánu (AIPN) a podmienkami zamestnávania ostatných zamestnancov (RAA) orgánu oprávnenému uzatvárať zmluvy o prijatí (AHCC) (uverejneného v *Informations administratives* č. 47-2005 z 24. júna 2005, ďalej

len „rozhodnutie AIPN“), stanovuje v bode 5 časti III „Služobný postup“, pokiaľ ide o dočasné preloženie v záujme služby, najmä toto:

„V prípade vedúceho kabinetu, zástupcu vedúceho kabinetu a vedúceho zastúpenia: toto [menovacie] oprávnenie, pokiaľ ide o dočasné preloženie k členovi Komisie, je prenesené na člena Komisie pre otázky personálu a administratívy so súhlasom predsedu. Domovské generálne riaditeľstvo je potrebné informovať.“

Rozhodnutie týkajúce sa stredných riadiacich zamestnancov

7 Komisia prijala 28. apríla 2004 rozhodnutie K (2004) 1597 týkajúce sa stredných riadiacich zamestnancov, uverejnené v *Informations administratives* č. 73-2004 z 23. júna 2004 (ďalej len „rozhodnutie PEI“).

8 Článok 2 ods. 1 rozhodnutia PEI stanovuje:

„Funkcie a strední riadiaci zamestnanci

Funkcia stredných riadiacich zamestnancov je vymedzená dvoma kumulatívnymi kritériami:

— spočíva v trvalom a nepretržitom riadení správnej jednotky,

— je súčasťou oficiálnej organizačnej sústavy Komisie.

Stredným riadiacim zamestnancom je osoba, ktorá súčasne spĺňa tieto dve kritériá.

V dôsledku toho sú funkcie vedúceho oddelenia, vedúceho delegácie…, vedúceho kancelárie alebo zastúpenia v členských štátoch, ako aj zástupcu vedúceho zastúpenia na úrovni AD13/AD14… funkciami stredného riadenia… a vzťahuje sa na nich toto rozhodnutie.

Tieto funkcie patria do platových tried AD 9/AD 12 alebo platových tried AD 13/AD 14.“

9 Článok 14 ods. 2 rozhodnutia PEI stanovuje toto:

„Vedúci kancelárie alebo zastúpenia v členských štátoch

2.1 Výber

Konečné pohovory stanovené v článku 8 [ods. 1 bode] 3 a v článku 10 [ods.] 1 vykonáva generálny riaditeľ pre tlač a styk s verejnosťou, generálny riaditeľ pre personál a generálny tajomník alebo na jeho žiadosť menovaný spravodajca (pozri článok 8 ods. [1 bod] 3).

2.2 Menovanie

Pre pracovné miesta na úrovni AD 9/AD 12 predstavuje AIPN generálny riaditeľ pre tlač a styk s verejnosťou.

Pre pracovné miesta na úrovni AD 13/AD 14 predstavuje AIPN generálny riaditeľ pre tlač a styk s verejnosťou so súhlasom predsedu a členov Komisie poverených personálom a tlačou a stykom s verejnosťou.

…“

10 Bod 9.2 administratívneho sprievodcu z 10. decembra 2004, týkajúceho sa postavenia, úloh, výberu a menovania stredných riadiacich zamestnancov Komisie (A*9/A*12 a A*13/A*14, ďalej len „administratívny sprievodca“), stanovuje toto:

„Výber: konečné pohovory s vedúcimi kancelárie alebo zastúpenia v členských štátoch vykonáva generálny riaditeľ pre tlač a styk s verejnosťou, generálny riaditeľ pre personál a administratívu, generálny tajomník alebo na jeho žiadosť menovaný spravodajca…

Menovanie: pre pracovné miesta na úrovni AD 9/AD 12 predstavuje [AIPN] generálny riaditeľ pre tlač a styk s verejnosťou.

Pre pracovné miesta na úrovni AD 13/AD 14 predstavuje [AIPN] generálny riaditeľ pre tlač a styk s verejnosťou so súhlasom predsedu a členov Komisie poverených personálom a tlačou a stykom s verejnosťou.“

Rozhodnutie o podmienkach obsadzovania funkcií vedúceho zastúpenia

11 Komisia takisto prijala 7. júla 2004 rozhodnutie K (2004) 2662 o podmienkach obsadzovania funkcií vedúceho zastúpenia (ďalej len „rozhodnutie PCR“), ktorého článok 1 stanovuje:

„Funkcie vedúceho zastúpenia Komisie v členských štátoch sa obsadzujú buď dočasným preložením úradníka (na základe článku 37 [prvého odseku písm. a) druhej zarážky a článku] 38 služobného poriadku), alebo prijatím dočasného zamestnanca na základe zmluvy [na ktoré sa vzťahuje článok 2 písm. c)] RAA, v platovej triede A*/AD 12.“

12 Konanie o rozhodnutiach o dočasnom preložení úradníka na miesto vedúceho zastúpenia bolo zavedené generálnym riaditeľom generálneho riaditeľstva (GR) „Personál a administratíva“ oznámeniami z 20. apríla a 26. mája 2005. Toto konanie má nasledujúce fázy:

— Menovanie spravodajcu zo strany GR [„Personál a administratíva“],

— zaslanie žiadostí o pracovné miesto GR [„Komunikácia“],

— predbežný výber, prijatie užšieho zoznamu uchádzačov,

— pohovor s generálnym riaditeľom GR [„Komunikácia “] a so spravodajcom,

— predloženie správy o výbere GR [„Personál a administratíva“]; táto správa by mala zahŕňať fázu predbežného výberu, teda výber z užšieho zoznamu uchádzačov,

— písomná časť konania [poradného menovacieho výboru (CCN)],

— konečný výber generálnym riaditeľom GR [„Komunikácia“],

— zjednodušený postup (súhlas kabinetu predsedu, ako aj kabinetu podpredsedníčky Wallström a podpredsedu Kallasa),

— rozhodnutie podpredsedu Kallasa.“ (preklad z angličtiny)

Okolnosti predchádzajúce sporu

13 Dňa 9. marca 2006 Komisia uverejnila oznámenie o voľnom pracovnom mieste KOM/2006/961 formou dočasného preloženia úradníka alebo prijatia dočasného zamestnanca na výkon funkcií vedúceho zastúpenia Komisie v Grécku.

14 Z tohto oznámenia o voľnom pracovnom mieste vyplýva najmä toto:

„Toto pracovné miesto je k dispozícii pre úradníkov a dočasných zamestnancov funkčnej skupiny A* pracujúcich ku dňu uzávierky podávania prihlášok v Komisii. Uchádzači musia spĺňať nasledujúce podmienky prijatia:

1. musia mať aspoň desaťročnú prax [v dobe po absolvovaní vysokej školy] podľa možností v oblasti informácií, komunikácie, médií a/alebo politiky a ekonomiky, vrátane aspoň päťročnej praxe v koordinačnej funkcii a/alebo vo vedúcej funkcii;

2. musia mať výbornú znalosť gréckeho jazyka tak v písanej, ako aj v hovorenej podobe a dostatočnú znalosť ďalšieho úradného jazyka Európskej únie. Dobrá znalosť francúzskeho a/alebo anglického jazyka je výhodou.

Funkcie vedúceho zastúpenia Komisie sa obsadzujú buď dočasným preložením úradníka (na základe článku 37 [prvého odseku písm. a) druhej zarážky a článku] 38 služobného poriadku), alebo prijatím dočasného zamestnanca na základe zmluvy [na ktoré sa vzťahuje článok 2 písm. c)] RAA, a to v platovej triede A*12. Počiatočné funkčné obdobie… bude trojročné a je ho možné jedenkrát predĺžiť maximálne o dva roky.

Ak bude úspešný uchádzač úradníkom vyššej platovej triedy ako A*12, bude mu/jej pri dočasnom preložení zachovaná jeho/jej súčasná platová trieda a platový stupeň.“

15 Žalobca, ako aj jedenásť ďalších uchádzačov predložilo svoju kandidatúru na miesto vedúceho zastúpenia Komisie v Aténach. Počas prvej fázy výberu po preskúmaní spisov kandidatúr komisia pre predbežný výber vybrala sedem uchádzačov na účely pohovoru v rámci predbežného výberu. Meno žalobcu sa nenachádzalo medzi takto vybratými uchádzačmi.

16 Predbežné pohovory s komisiou pre predbežný výber sa konali 15. a 18. mája 2006. Zo siedmich uchádzačov, s ktorými sa konal pohovor, táto komisia navrhla generálnemu riaditeľovi GR „Komunikácia" ponechať štyroch na konečné pohovory.

17 Štyria predbežne vybratí uchádzači boli pozvaní na pohovor s výberovou komisiou zloženou z pána Sørensena, generálneho riaditeľa GR „Komunikácia", pána K., ako spravodajcu a pána R. ako sekretára. Pohovory sa konali 7. júla 2006.

18 Počas konečných pohovorov pán P. získal známku 82/100 a traja ostatní uchádzači známky 65/100, 69/100 a 74/100.

19 CCN v stanovisku zo 6. septembra 2006 dospel k záveru, že „vzhľadom na kandidatúru každého uchádzača podľa článku 37 [prvého odseku písm. a) a článku 38 služobného poriadku] a ich osobný spis, … by sa mali vziať do úvahy kandidatúry pánov Y., K. a P.". Domnieval sa však, že „najmä kandidatúra pána P. by sa mala vziať do úvahy".

20 Rozhodnutím podpredsedu Komisie, pána Kallasa z 20. decembra 2006, bol pán P. dočasne preložený v záujme služby na miesto vedúceho zastúpenia Komisie v Aténach s účinnosťou od 1. januára 2007 na obdobie troch rokov. Počas trvania dočasného preloženia bol pán P. zaradený tým istým rozhodnutím do platovej triedy AD 12.

21 Oznámením z 21. decembra 2006 bol žalobca informovaný, že jeho kandidatúra bola zamietnutá a že pán P. bol vymenovaný na miesto vedúceho zastúpenia Komisie v Aténach (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

22 Dňa 28. februára 2007 podal žalobca sťažnosť na základe článku 90 ods. 2 služobného poriadku generálnemu riaditeľovi GR „Komunikácia“ proti napadnutému rozhodnutiu. Táto sťažnosť bola odovzdaná príslušnej službe GR „Personál a administratíva“ a bola zaregistrovaná 17. apríla 2007.

23 Rozhodnutím z 25. septembra 2007 oznámeným žalobcovi 1. októbra 2007 Komisia zamietla vyššie uvedenú sťažnosť.

Návrhy účastníkov konania a konanie

24 Žalobca navrhuje, aby Súd pre verejnú službu:

— vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

25 Komisia navrhuje, aby Súd pre verejnú službu:

— zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— rozhodol o trovách konania v zmysle právnej úpravy.

26 Po pojednávaní Súd pre verejnú službu vyzval Komisiu, aby mu poskytla informácie skutkovej povahy, ktoré by mohli charakterizovať osobné spojenie, ktoré podľa nej spája vedúcich zastúpenia s členom Komisie zodpovedným za stratégiu komunikácie a odôvodňuje použitie článku 37 služobného poriadku, ako to aj stanovuje rozhodnutie PCR. Komisia vyhovela tejto žiadosti oznámením z 31. októbra 2008, ktoré bolo doručené tajomníkovi Súdu pre verejnú službu v ten istý deň faxom (k doručeniu originálu došlo 3. novembra 2008), pričom toto oznámenie bolo odovzdané žalobcovi 4. novembra 2008, aby mohol vyjadriť svoje pripomienky. Oznámením zo 14. novembra 2008, doručeným tajomníkovi Súdu pre verejnú službu v ten istý deň faxom (k doručeniu originálu došlo 19. novembra 2008), žalobca predložil písomné pripomienky. V ten istý deň bola ústna časť konania vyhlásená za skončenú a táto vec predložená na rozhodnutie.

27 Uznesením z 1. decembra 2008 Súd pre verejnú službu opätovne otvoril ústnu časť konania a vyzval Komisiu, aby prípadne predložila krátke pripomienky k vyššie uvedenému oznámeniu žalobcu zo 14. novembra 2008. Komisia vyhovela tejto výzve a 15. decembra 2008 predložila písomné pripomienky.

Právny stav

28 Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza viacero žalobných dôvodov založených po prvé na protiprávnosti a nedodržaní výberového konania, po druhé na protiprávnosti oznámenia o voľnom pracovnom mieste, po tretie na nedodržaní oznámenia o voľnom pracovnom mieste, po štvrté na porušení článku 11a služobného poriadku, po piate na protiprávnosti zníženia úrovne miesta vedúceho zastúpenia v Aténach a protiprávnosti rozhodnutia PCR, po šieste na neskorom uverejnení oznámenia o voľnom pracovnom mieste, po siedme na porušení pravidiel týkajúcich sa rotovania personálu na citlivých miestach, po ôsme na nedostatku odôvodnenia rozhodnutia zamietajúceho prístup k dokumentom požadovaným žalobcom v sťažnosti a napokon po deviate na zneužití právomoci.

29 Obzvlášť je potrebné preskúmať prvý žalobný dôvod založený na protiprávnosti a nedodržaní výberového konania na miesto vedúceho zastúpenia.

Tvrdenia účastníkov konania

30 Žalobca rozdelil svoj prvý žalobný dôvod na dve časti.

31 V rámci prvej časti žalobca tvrdí, že intervencie členov Komisie do konania vedúceho k vymenovaniu vedúcich zastúpenia, je protiprávne. Konštatuje, že v predmetnom prípade vedúci zastúpenia Komisie v Aténach bol vymenovaný rozhodnutím podpredsedu Kallasa po tom, ako to odsúhlasili kabinety predsedu Komisie, podpredsedníčky Wallström a podpredsedu Kallasa.

32 Toto zapojenie členov Komisie do predmetného výberového konania nie je objektívne odôvodnené, pričom poslední uvedení nemajú právomoci alebo riadiacu zodpovednosť a nie sú povinní mať úzke spojenie s vedúcimi zastúpenia, ktorí zostávali na mieste nezávisle od dĺžky mandátu komisárov. Zastúpenia predstavujú decentralizované jednotky GR „Komunikácia", bez politického postavenia. Výber *intuitu personae* vedúcich zastúpenia podľa konania zhodného s tým, ktoré sa uplatňuje na výber členov kabinetov komisárov, nemá žiadny právny základ.

33 Žalobca vo svojich pripomienkach zo 14. novembra 2008 tvrdí, že dočasné preloženie, aby „dočasne pomáhal osobe, ktorá zastáva funkciu" podľa znenia článku 37 prvého odseku písm. a) druhej zarážky služobného poriadku, predpokladá fyzickú prítomnosť dočasne preloženého úradníka pri tejto osobe. V každom prípade Komisia nepreukázala existenciu častých, pravidelných a štruktúrovaných kontaktov, ktoré by zodpovedali vzťahu dôvery medzi vedúcim zastúpenia a osobitne komisárom zodpovedným za stratégiu komunikácie. Žalobca v tejto súvislosti zdôrazňuje organické a hierarchické spojenie vedúceho zastúpenia so službami GR „Komunikácia".

34 Komisia odpovedala, že v predmetnom prípade nešlo o prijatie do zamestnania, ale o dočasné preloženie na základe článku 37 prvého odseku písm. a) druhej zarážky služobného poriadku, ktoré je odôvodnené povahou funkcií.

35 V prvom rade zastúpenie má na jednej strane úlohu informovania a komunikácie s národnými a regionálnymi médiami a so širokou verejnosťou o politike Komisie a na druhej strane úlohu poskytovať Komisii analýzy o politickej situácii v predmetnom členskom štáte. Tvorí tak spojenie medzi Komisiou a vnút-

roštátnymi, regionálnymi a miestnymi orgánmi predmetného členského štátu, pričom vedúci zastúpenia koná ako hovorca Komisie v predmetnom členskom štáte, a to v úzkej spolupráci s komisárom zodpovedným za komunikáciu.

36 Takéto funkcie majú nepopierateľne politickú a citlivú povahu, čo vysvetľuje obmedzenie dĺžky mandátu vedúceho zastúpenia na tri roky.

37 Za týchto podmienok výber vedúceho zastúpenia nemožno vykonať rovnako ako výber vedúceho oddelenia v platovej triede AD 12, ktorý vykonáva svoje funkcie v Bruseli. Komisia sa z týchto dôvodov rozhodla, že bude dočasne pridelený v záujme služby „výkon funkcií vedúceho zastúpenia pod člena Komisie zodpovedného za stratégiu komunikácie“. Ide o funkčné pridelenie vedúcich zastúpenia, hoci samotné zastúpenia z organizačného hľadiska sú súčasťou GR „Komunikácia“.

38 Komisia dodáva, že článok 37 prvý odsek písm. a) druhá zarážka služobného poriadku nevyžaduje existenciu konkrétneho miesta, tvoriaceho súčasť kabinetu komisára, ktoré by patrilo z organizačného hľadiska do organigramu odlišného od toho, ktorý majú služby Komisie. Znenie tohto ustanovenia zdôrazňuje výslovne funkcie, ktoré majú byť vykonávané, a vyžadujú si v predmetnom prípade existenciu osobitného spojenia medzi dočasne preloženým úradníkom a členom Komisie (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. júla 1998, Forcheri/Komisia, T-162/96, Zb. VS s. I-A-421 a II-1203, bod 65).

39 Intervencia troch kabinetov komisárov v rámci konania o dočasnom preložení úradníka s cieľom vykonávať funkcie vedúceho zastúpenia je odôvodnená práve jeho osobitnými zodpovednosťami.

40 Skutočnosť, že dĺžka dočasného preloženia vedúceho zastúpenia v Aténach môže nezodpovedať dĺžke mandátu komisára, nie je relevantná, lebo iba AIPN rozhoduje o dĺžke dočasného preloženia v závislosti od záujmu služby (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 23. januára 2002, Reynolds/Parlament, T-237/00, Zb. s. II-163, body 51 až 53, a z 8. decembra 2005, Reynolds/Parlament, T-237/00, Zb. VS s. I-A-385 a II-1731, body 64 až 66).

41 Komisia nakoniec v pripomienkach predložených 31. októbra 2008 v odpovedi na otázku Súdu pre verejnú službu, ako sa uvádza v bode 26 tohto rozsudku, ešte uviedla, na odôvodnenie použitia článku 37 služobného poriadku, že intenzita kontaktov medzi komisárom zodpovedným za stratégiu komunikácie a vedúcimi zastúpenia sa mení v závislosti od politických udalostí a agendy kolégia komisárov. Vzhľadom na geografickú vzdialenosť medzi sídlom Komisie a sídlami jej 27 zastúpení nie je možné udržiavať priame stretnutia medzi predmetným komisárom a 27 vedúcimi zastúpenia každý týždeň, alebo dokonca mesiac. Častá povaha priamych kontaktov medzi osobou, pod ktorú bola pridelená dočasne preložená osoba, a dočasne preloženou osobou však nepredstavuje ako taká podmienku uplatnenia článku 37 prvého odseku písm. a) druhej zarážky služobného poriadku, keďže posúdenie existencie vzťahov vzájomnej dôvery nespočíva nevyhnutne na kvantifikovateľných parametroch, akými je počet priamych stretnutí alebo počet telefonických rozhovorov. Dôležitý je obsah týchto vzťahov, ktorý vo väčšine prípadov má dôverný charakter.

42 Priame kontakty medzi vedúcimi zastúpenia a komisárom zodpovedným za stratégiu komunikácie majú rôzne formy. Vo všeobecnosti ide o:

— telefonické kontakty alebo emaily medzi komisárom a členmi jeho kabinetu na jednej strane a vedúcimi zastúpenia na druhej strane; tieto kontakty sú rôzne v závislosti od udalostí na vnútroštátnej úrovni a úrovni Spoločenstva a majú zvýšenú intenzitu pred návštevami komisára v predmetnom členskom štáte,

— návštevy komisára v predmetnom členskom štáte, počas ktorých je sprevádzaný vedúcim zastúpenia,

— misie vedúceho zastúpenia v Bruseli, počas ktorých je povinné jedno stretnutie s komisárom,

— účasť komisára na stretnutiach vedúcich zastúpenia v Bruseli aspoň dvakrát za rok,

— správy vypracované vedúcimi zastúpenia a adresované priamo komisárovi.

43 V rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu žalobca spochybňuje právomoc podpredsedu, pána Kallasa, byť AIPN v oblasti dočasného preloženia úradníka na miesto vedúceho zastúpenia. Odvoláva sa v tejto súvislosti na článok 14 ods. 2 rozhodnutia PEI, z ktorého vyplýva, že je to generálny riaditeľ GR „Komunikácia“, kto má postavenie AIPN na vymenovanie vedúceho zastúpenia v platovej triede AD 12. V predmetnom prípade uvedený generálny riaditeľ len navrhol vymenovanie pána P., rozhodnutie o vymenovaní nakoniec prijal podpredseda Kallas.

44 Podľa žalobcu pôsobnosť rozhodnutia PEI nemôže byť obmedzená iba na prípady preloženia alebo vymenovania na základe článkov 7 a 29 služobného poriadku. Toto rozhodnutie, ktoré sa týka všetkých stredných riadiacich zamestnancov a uplatňuje sa, ako vyplýva z jeho článku 1, na všetky služby Komisie a na služby,

ktoré sú k nej administratívne pripojené, má všeobecný a široky dosah: riadi sa ním výberové konanie a vymenovanie vedúcich kancelárie a zastúpenia, nezávisle od toho, či predmetné konanie „sa týka“ vymenovania, preloženia, prevodu, povýšenia alebo externého výberového konania. Článok 2 ods. 1 rozhodnutia PEI rovnako stanovuje, že vedúcich zastúpenia sa týka toto rozhodnutie bez toho, aby bol špecifikovaný ich spôsob vymenovania.

45 Rozhodnutie PCR neprekáža uplatniteľnosti rozhodnutia PEI. Neexistuje žiadne protirečenie medzi dvoma textmi. Okolnosť, že rozhodnutie PCR bolo vydané po rozhodnutí PEI, teda nie je relevantná.

46 Žalobca ďalej zdôrazňuje, že podľa bodu 9 administratívneho sprievodcu vydaného po rozhodnutí PCR pravidlá výberu a vymenovania vedúcich zastúpenia sú vo všeobecnosti tie isté, ako sú tie, ktoré sa uplatňujú na ostatné miesta stredného riadenia, existujú však určité rozdiely týkajúce sa AIPN a účasti ostatných výborov, ako napr. CCN, ktorý zasahuje do výberu podľa článku 14 ods. 2 rozhodnutia PEI.

47 Okrem toho bod 5 časti III zoznamu AIPN pre personál odmeňovaný z prevádzkového rozpočtu, uvedený v prílohe I rozhodnutia AIPN nie je takej povahy, aby podporil tvrdenie Komisie, keďže z tohto textu vyplýva, že komisár zodpovedný za otázky personálu a administratívu má postavenie AIPN, len ak k predmetnému dočasnému preloženiu dôjde k členovi Komisie, čo v predmetnom prípade neplatí.

48 Napokon žalobca uvádza, že rozhodnutie o zamietnutí jeho sťažnosti bolo prijaté kolégiom komisárov, ktoré nebolo AIPN, ktorému prináležalo prijať uvedené rozhodnutie. Táto protiprávnosť je prejavom neakceptovateľnej politizácie celého konania o prijatí úradníka do zamestnania do platovej triedy AD 12. Toto

porušenie pravidiel rozdelenia právomocí zverených AIPN narušilo zásadu nestrannosti konania a spochybnilo existenciu skutočného komparatívneho skúmania zásluh uchádzačov o voľné miesto, hoci takéto skúmanie je zárukou dodržania zásady rovnosti zaobchádzania s úradníkmi a zásady práva na služobný postup.

49 Komisia po prvé uvádza, že podľa druhého odôvodnenia rozhodnutia PEI toto rozhodnutie je založené na článkoch 2, 4, 5, 7 a 29 služobného poriadku a jeho pôsobnosť sa v dôsledku toho týka obsadzovania miest stredného riadenia preložením v záujme služby na základe článku 7 služobného poriadku alebo vymenovaním úradníka na základe článku 29 služobného poriadku. Články 37 a 38 služobného poriadku tam nie sú uvedené.

50 Po druhé Komisia zdôrazňuje, že sporné konanie nemohlo podliehať rozhodnutiu PEI, lebo podľa zoznamu AIPN pre personál odmeňovaný z prevádzkového rozpočtu priloženého k rozhodnutiu AIPN je orgánom oprávneným na prijatie rozhodnutia o dočasnom preložení úradníka v záujme služby s cieľom vykonávať funkcie vedúceho zastúpenia člen Komisie zodpovedný za otázky personálu a administratívy. Bolo teda nevyhnutné stanoviť odlišné výberové konanie, čo sa aj stalo prijatím rozhodnutí generálneho riaditeľa GR „Personál a administratíva“ z 20. apríla a 26. mája 2005.

51 Tvrdenie žalobcu založené na administratívnom sprievodcovi a rozhodnutí PEI je za týchto okolností neúčinné, pretože člen Komisie nemohol v každom prípade dbať na dodržanie výberového konania prijatím rozhodnutia, na ktoré tento člen nie je príslušným AIPN.

52 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu založené na údajne nedôvodnej intervencii troch kabinetov komisárov pri vymenovaní vedúceho zastúpenia v Aténach, Komisia odpovedá, že intervencia predmetných komisárov v predposlednej fáze výberového konania vyplýva z povahy funkcií vedúceho zastúpenia a postavenia podpredsedu Kallasa ako AIPN v danej oblasti.

53 Na záver, pokiaľ ide o to, že by kolégium komisárov nemalo právomoc na prijatie rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti, Komisia uvádza, že poznámka pod čiarou na strane 2 týkajúca sa bodu 12 „Sťažnosť" časti V zoznamu AIPN pre personál odmeňovaný z prevádzkového rozpočtu, pripojeného k rozhodnutiu AIPN znie takto:

„… ak napadnuté rozhodnutie bolo prijaté komisárom, ktorý má na starosti personál a administratívu alebo Komisiou: AIPN je Komisia…"

54 Keďže v predmetnom prípade bolo napadnuté rozhodnutie prijaté podpredsedom Komisie pánom Kallasom, odpoveď na sťažnosť smerovanú proti tomuto rozhodnutiu musí byť prijatá kolégiom komisárov.

55 V každom prípade Komisia tvrdí, že prvý žalobný dôvod bol vznesený v záujme samotného práva, a je teda neprípustný.

56 Žalobca bol totiž vylúčený z výberového konania vo fáze skúmania podkladov kandidatúr komisiou pre predbežný výber, a tak otázka, či konanie o dočasnom preložení pána P. malo byť vykonané podľa rozhodnutia PEI alebo iných rozhodnutí, nie je takej povahy, že by ovplyvnila jeho osobnú situáciu, pretože aj v prípade uplatnenia rozhodnutia PEI rozhodnutie prijaté voči žalobcovi by

bolo také isté, keďže zloženie komisie pre predbežný výber by zostalo to isté bez ohľadu na to, aké konanie by sa použilo.

57 Na pojednávaní Komisia uviedla námietku neprípustnosti proti žalobnému dôvodu založenému na tom, že by sa v predmetnom prípade nemal uplatniť článok 37 prvý odsek písm. a) druhá zarážka služobného poriadku z dôvodu, že nebol uvedený ani v sťažnosti, ani v žalobe, ale po prvýkrát na pojednávaní v odpovedi na otázky položené Súdom pre verejnú službu.

58 Komisia na pojednávaní takisto zdôraznila možnosť vedúceho zastúpenia okamžite po skončení jeho dočasného preloženia, v súlade s článkom 38 písm. g) služobného poriadku, vrátiť sa na miesto, ktoré zastával predtým. Takáto možnosť výborne zodpovedá požiadavkám miesta, vzhľadom na osobné spojenie existujúce medzi dotknutou osobou a členom Komisie zodpovedným za stratégiu komunikácie, keďže skončenie mandátu poslednej uvedenej osoby môže viesť k skončeniu dočasného preloženia. Komisia napokon uviedla ťažkosť zorganizovať proces mobility medzi zastúpeniami Komisie v členských štátoch, porovnateľnú s tou, ktorá existuje medzi delegáciami, vzhľadom na lingvistické obmedzenie, ktoré si vyžaduje funkcia vedúceho zastúpenia, ktorý napokon býva najčastejšie štátnym príslušníkom hostiteľského štátu.

Posúdenie Súdom pre verejnú službu

59 Najprv je potrebné preskúmať prípustnosť výhrady založenej na neuplatniteľnosti článku 37 služobného poriadku a ďalej otázku, či v predmetnom prípade Komisia s cieľom prijať do zamestnania vedúceho zastúpenia v Aténach oprávnene uplatnila ustanovenia služobného poriadku v oblasti dočasného preloženia v záujme služby k osobe vykonávajúcej mandát stanovený Zmluvami.

O prípustnosti výhrady založenej na neuplatniteľnosti článku 37 služobného poriadku

60 Komisia na pojednávaní vzniesla námietku neprípustnosti proti výhrade založenej na neuplatniteľnosti článku 37 prvého odseku písm. a) druhej zarážky služobného poriadku v predmetnom prípade z dôvodu, že táto výhrada nebola uvedená v žalobe.

61 Takúto námietku nemožno uznať. Práve v odpovedi na žalobný dôvod, ktorý žalobca založil na protiprávnosti výberového konania vedúceho zastúpenia vykonaného v predmetnom prípade vzhľadom na články 7 a 29 služobného poriadku, ako aj článok 14 ods. 2 rozhodnutia PEI totiž Komisia uviedla tvrdenie, podľa ktorého jej prináležalo pri uvedenom výberovom konaní uplatniť článok 37 prvý odsek písm. a) druhú zarážku služobného poriadku, takže podľa Komisie skôr vzhľadom na toto ustanovenie, a nie na články 7 a 29 služobného poriadku je potrebné posúdiť zákonnosť sporného výberového konania.

62 Za týchto okolností skúmanie dôvodnosti prvého žalobného dôvodu nevyhnutne predpokladá, aby Súd pre verejnú službu skúmal najprv uplatniteľnosť článku 37 služobného poriadku v predmetnom prípade.

63 V každom prípade argumentácia žalobcu spochybňuje právomoc komisára zodpovedného za otázky personálu a administratívu na vymenovanie vedúceho zastúpenia v Aténach, ako aj pôsobnosť článku 37 služobného poriadku, ktorý Komisia uplatnila, čo predstavuje dôvody verejného poriadku, ktoré môžu byť uplatnené aj bez návrhu v každej fáze konania na Súde pre verejnú službu.

64 V dôsledku toho je potrebné zamietnuť námietku neprípustnosti smerovanú proti výhrade založenej na neuplatniteľnosti článku 37 služobného poriadku.

O dôvodnosti výhrady založenej na neuplatniteľnosti článku 37 služobného poriadku

65 Najprv je potrebné pripomenúť, že podľa článku 35 služobného poriadku je každý úradník umiestnený do jedného z nasledujúcich postavení: aktívny služobný pomer, dočasné preloženie, pracovné voľno z osobných dôvodov, postavenie mimo činnej služby, pracovné voľno na vojenskú službu, rodičovská dovolenka alebo rodinná dovolenka. Je jasné, že činnosť, ktorá podľa článku 36 služobného poriadku spočíva v tom, že „úradník… plní povinnosti spojené s pracovným miestom, na ktoré bol vymenovaný alebo dočasne pridelený za podmienok obsiahnutých v hlave IV [týkajúcej sa pracovných podmienok]“, predstavuje bežné postavenie úradníka, pričom ostatné postavenia majú skôr výnimočnú povahu. Ďalej na to, aby mohlo byť úradníkovi pridelené jedno z týchto ostatných postavení, musí úradník spĺňať osobitné podmienky stanovené na teno účel služobným poriadkom.

66 Podľa článku 37 prvého odseku písm. a) druhej zarážky služobného poriadku teda úradník môže byť dočasne preložený v záujme služby s cieľom „aby dočasne pomáhal osobe, ktorá zastáva funkciu, ustanovenú v zmluvách“, akou je aj člen Komisie.

67 Ako Súdny dvor už zdôraznil v rozsudku z 11. júla 2006, Komisia/Cresson (C-432/04, Zb. s. I-6387, bod 137), účelom dočasného preloženia ku komisárovi je vo všeobecnosti umožniť osobám už predtým prijatým na základe ich zásluh, často vo výberovom konaní, ktoré preukázali svoje schopnosti, aby ich poskytli službám kabinetov. Súdny dvor takisto konštatoval, že prijatie do zamestnania týchto spolupracovníkov sa vykonáva *intuitu personae*, teda vo veľkej miere diskrečne, pričom dotknuté osoby sú vyberané tak pre svoje odborné a morálne kvality, ako aj ich schopnosti prispôsobiť sa pracovným metódam vlastným predmetnému komisárovi a celému jeho kabinetu (rozsudok Komisia/Cresson, už citovaný, bod 130; pozri tiež v tomto zmysle, pokiaľ ide o vymenovanie referendárov do kabinetov sudcov Súdneho dvora, rozsudok Súdu pre verejnú službu zo 4. septembra 2008, Duta/Súdny dvor, F-103/07, Zb. VS s. I-A-277, II-A-1-1481, bod 26, ktorý bol predmetom odvolania, o ktorom sa stále koná na Súde prvého stupňa Európskych spoločenstiev, vec T-475/08 P).

68 Diskrečná právomoc osoby alebo služby, ku ktorej má byť vykonané dočasné preloženie, ako aj vzájomná dôvera, ktorá musí panovať vo vzťahoch vzniknutých medzi touto osobou alebo touto službou a dočasne preloženým úradníkom počas celej dĺžky trvania dočasného preloženia, boli takisto zdôraznené Súdnym dvorom a Súdom prvého stupňa, pokiaľ ide o prijatie do zamestnania úradníka do politickej skupiny Európskeho parlamentu, čo umožňuje AIPN kedykoľvek skončiť toto dočasné preloženie, keď vzťahy vzájomnej dôvery prestali existovať (rozsudok Súdneho dvora z 29. apríla 2004, Parlament/Reynolds, C-111/02 P, Zb. s. I-5475, body 54 až 56; rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. decembra 2005, Reynolds/Parlament, už citovaný, bod 66). V tom istom zmysle článok 38 služobného poriadku umožňuje dočasne preloženému úradníkovi, aby požiadal po skončení každého obdobia šiestich mesiacov, aby skončilo jeho dočasné preloženie, čo svedčí o neistej povahe pracovného vzťahu medzi dotknutou osobou a osobou, ku ktorej je dočasne preložená.

69 V predmetnom prípade Komisia po prvé tvrdí, že samotná povaha funkcií vykonávaných vedúcim zastúpenia, ktorý predstavuje spojenie medzi Komisiou a národnými, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi hostiteľského členského štátu, odôvodňuje použitie dočasného preloženia v záujme služby na základe článku 37 prvého odseku písm. a) druhej zarážky služobného poriadku.

70 Toto odôvodnenie nemožno uznať. Podľa Komisie totiž „politická a citlivá povaha“ funkcií vykonávaných vedúcimi zastúpenia, akokoľvek reálna, nemôže ako taká postačovať na odôvodnenie použitia dočasného preloženia úradníka. Takýto výklad článku 37 prvého odseku písm. a) druhej zarážky služobného poriadku by umožnil dočasné preloženie ku komisárom všetkých úradníkov, ktorí vykonávajú „politické a citlivé“ funkcie v rámci inštitúcie, ktoré zvyčajne prináležia zamestnancom vyššieho riadenia, a zasahoval by tak do samotnej štruktúry európskej verejnej služby, tak ako bola stanovená v článku 35 služobného poriadku, čo by spochybnilo najmä čitateľnosť hierarchických vzťahov.

71 Napokon rozhodnutie PEI zaraďuje vo svojom článku 2 ods. 1 vedúcich zastúpenia ako stredných riadiacich zamestnancov.

72 Po druhé Komisia tvrdí, že článok 37 prvý odsek písm. a) druhá zarážka služobného poriadku nevyžaduje, aby dočasne preložený úradník k členovi inštitúcie vykonával naozaj svoje funkcie v rámci jeho kabinetu alebo patril do jeho organigramu.

73 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, ako už bolo zdôraznené v bodoch 68 a 69 tohto rozsudku, že dočasné preloženie úradníka v záujme služby k „osobe, ktorá zastáva funkciu, ustanovenú v zmluvách“ predpokladá existenciu vzťahu dôvery *intuitu personae* medzi poslednou uvedenou osobou a dočasne preloženým úradníkom, pričom tento vzťah implikuje možnosť neustáleho nadväzovania priamych a úzkych vzťahov medzi dotknutými osobami v závislosti od pracovných metód vlastných predmetnému členovi a celému jeho kabinetu.

74 Aj za predpokladu, že by fyzická vzdialenosť v zásade nespôsobovala nemožnosť alebo veľkú ťažkosť vytvárania osobných vzťahov medzi vedúcimi zastúpenia a komisárom zodpovedným za stratégiu komunikácie, je potrebné konštatovať, že Komisia v predmetnom prípade nepreukázala existenciu takýchto vzťahov.

75 Naopak zo spisu a najmä z organigramu GR „Komunikácia“ vyplýva, že priame rokovania vedúcich zastúpenia patria v prvom rade do riaditeľstva B „Zastúpenia“ uvedeného generálneho riaditeľstva pod vedením jeho generálneho riaditeľa. Komisia samotná zdôraznila vo svojich písomných podaniach, že intenzita kontaktov s komisárom zodpovedným za komunikáciu alebo členmi

jeho kabinetu sa mení v závislosti od politických udalostí konjunkturálnej povahy, akou je návšteva komisára v predmetnom členskom štáte. To, že správy vypracované vedúcim zastúpenia sú priamo adresované príslušnému komisárovi, že sa konajú telefonické kontakty, výmeny emailov alebo rokovania medzi vedúcim zastúpenia a komisárom alebo členmi jeho kabinetu, alebo ešte, že obsah týchto výmen informácií je dôverný, neumožňuje samo osebe preukázať povahu *intuitu personae* pracovného vzťahu medzi komisárom povereným komunikáciou a predmetným vedúcim zastúpenia. Takéto okolnosti môžu charakterizovať tiež vzťahy vzniknuté medzi generálnym riaditeľom Komisie a komisárom bez toho, aby bol generálny riaditeľ dočasne preložený v záujme služby k tomuto komisárovi. Navyše zo spisu vyplýva, že vedúci zastúpenia musia v skutočnosti pomáhať všetkým komisárom, najmä ak sa títo komisári nachádzajú pracovne v hostiteľskom členskom štáte.

76 Napokon, hoci je pravda, že dĺžka dočasného preloženia vedúceho zastúpenia Komisie v Aténach je obmedzená na tri roky, ako vyplýva zo sporného oznámenia o voľnom pracovnom mieste, táto dĺžka, obnoviteľná jedenkrát na maximálne dva roky nevyhnutne nezodpovedá dĺžke mandátu komisára zodpovedného za stratégiu komunikácie a nepreukázalo sa, že by po skončení mandátu posledného uvedeného vo všeobecnosti skončilo dočasné preloženie vedúcich zastúpenia.

77 Po tretie Komisia tvrdí, že pravidlo uvedené v článku 38 písm. g) služobného poriadku, podľa ktorého po skončení dočasného preloženia sa úradník hneď vráti na miesto, ktoré zastával predtým, umožňuje vyriešiť ťažkosti vyplývajúce z nemožnosti zorganizovať proces mobility porovnateľný s tým, ktorý je stanovený pre úradníkov pridelených do tretích krajín. Bez toho, aby boli spochybnené praktické ťažkosti spojené s mobilitou vedúcich zastúpenia, nemožno stanoviť závislosť uplatniteľnosti režimu dočasného preloženia od funkčného záujmu, ktorý by viedol k použitiu takéhoto režimu na určitú kategóriu úradníkov. Inými slovami, uplatniteľnosť článku 37 prvého odseku

písm. a) druhej zarážky služobného poriadku závisí výlučne od podmienok uvedených v tomto ustanovení, ale nie od administratívnych dôsledkov, ktoré by vyplývali z jeho uplatnenia. Akýkoľvek iný výklad by umožnil použitie článku 37 služobného poriadku s iným cieľom, ako je ten, na ktorý bol stanovený, a teda by ospravedlňoval zneužitie konania.

78 Po štvrté je potrebné konštatovať, ako napokon Komisia uznala na pojednávaní, že výberové konanie vedúcich zastúpenia, dočasne preložených ku komisárovi zodpovednému za stratégiu komunikácie, ako bolo zorganizované oznámeniami z 20. apríla a 26. mája 2005 generálneho riaditeľa GR „Personál a administratíva", nie je z hľadiska náročnosti až tak vzdialené od výberového konania stredných riadiacich zamestnancovi, stanoveného v článku 8 a článku 14 ods. 2 rozhodnutia PEI, pričom hlavný rozdiel sa týka určenia AIPN. V prvom prípade, pokiaľ ide o vymenovanie vedúceho zastúpenia v platovej triede AD 12, ide o komisára zodpovedného za personál a administratívu po dohode s kabinetmi predsedu Komisie a komisárom zodpovedným za stratégiu komunikácie; v druhom z uvedených prípadov ide v súlade s článkom 14 ods. 2 rozhodnutia PEI o generálneho riaditeľa tlače a komunikácie.

79 Systematická oganizácia výberového konania na dočasné preloženie úradníka ku komisárovi porovnateľného s tým, ktoré sa organizuje na obsadenie miest stredného riadenia, sa len ťažko stotožňuje s diskrečnou povahou v zásade typickou pre výber spolupracovníkov zo strany komisára, ktorí budú k nemu dočasne preložení.

80 Po piate a na záver Komisia tvrdí, že v každom prípade, keďže žalobca bol vylúčený z výberového konania už vo fáze skúmania podkladov kandidatúr komisiou pre predbežný výber, nemá záujem na navrhnutí zrušenia napadnutého rozhodnutia, lebo zloženie výberovej komisie by bolo také isté v prípade uplatnenia rozhodnutia PEI.

81 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že Komisia uviedla tak vo svojom vyjadrení k žalobe, ako aj na pojednávaní, že všetky kandidatúry boli aj po intervencii komisie pre predbežný výber, ako aj výberovej komisie predložené CCN a trom kabinetom predmetných komisárov, takže posúdenie uvedených komisií nemohlo determinovať konečné posúdenie AIPN. Za týchto podmienok okolnosť, že kandidatúra žalobcu bola zamietnutá vo fáze predbežného výberu, ho nezbavuje záujmu spochybňovať zákonnosť konania, ktoré nasledovalo potom, keďže táto kandidatúra prešla ešte troma kabinetmi komisárov predtým, ako bolo prijaté rozhodnutie o vymenovaní. Navyše v prípade žalobcu pretrval záujem na konaní, aby sa nezopakovala predmetná protiprávnosť v rámci analogického výberového konania (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 2007, Wunenburger/Komisia, C-362/05 P, Zb. s. I-4333, bod 50; rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. júla 2005, Wunenburger/Komisia, T-370/03, Zb. VS s. I-A-189 a II-853, bod 20).

82 Bez toho, aby bolo potrebné skúmať ostatné výhrady patriace do prvého žalobného dôvodu a ostatné žalobné dôvody uvádzané žalobcom, zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia v predmetnom prípade protiprávne uplatnila článok 37 prvý odsek písm. a) druhú zarážku služobného poriadku namiesto článkov 7 a 29 služobného poriadku na prijatie do zamestnania vedúceho zastúpenia v Aténach a že v dôsledku toho napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené z dôvodu, že bolo prijaté na základe konania, ktoré samo bolo protiprávne a najmä z dôvodu vady spočívajúcej v nedostatku príslušnosti.

O trovách

83 Podľa článku 122 Rokovacieho poriadku Súdu pre verejnú službu sa ustanovenia ôsmej kapitoly hlavy II uvedeného rokovacieho poriadku, týkajúce sa trov konania, uplatňujú len na veci podané na Súd pre verejnú službu odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto rokovacieho poriadku, teda 1. novembra 2007. Naďalej sa uplatňujú ustanovenia Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa relevantné v danej oblasti *mutatis mutandis* na veci, v ktorých konal Súd prvého stupňa pred týmto dátumom.

84 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalobcu.

Z týchto dôvodov

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev z 21. decembra 2006, ktorým bola zamietnutá kandidatúra pána Menidiatisa na voľné pracovné miesto vedúceho zastúpenia Komisie v Aténach (Grécko) a ktorým bol na toto pracovné miesto vymenovaný pán P., sa zrušuje.**

2. **Komisia Európskych spoločenstiev znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania žalobcu.**

Kanninen Kreppel Van Raepenbusch

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 2. apríla 2009.

Tajomník
W. Hakenberg

Predseda komory
H. Kanninen